

[Handelsministeren.]

øjeblikket er praktisk muligt at lade monopoltilsynet påtage sig yderligere arbejdsopgaver.

Forslagets punkt 3, som går ud på, at rådets formand og et flertal af rådets medlemmer vælges af folketinget for et tidsrum af indtil 3 år, vil jeg gerne opholde mig lidt ved. Efter den gældende bestemmelse udnævnes monopolrådets formand af kongen og de øvrige medlemmer af handelsministeren for et tidsrum af indtil 3 år. Det er endvidere sådan, at det mindretal af medlemmer, der ikke behøver at være uafhængige af erhvervsvirksomheder, indstilles af Andersudvalget, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, handelsorganisationer, Håndværksrådet, Industrirådet og landbrugets hovedorganisationer. Der vil være tale om en helt afgørende ændring, såfremt et flertal af rådets medlemmer fremtidig skal være valgt af folketinget. Det ville inddrage folketinget mere i administrationen af denne lovgivning, end jeg ville finde det principielt rigtigt. Hertil kommer, at jeg har svært ved at forestille mig monopolankenævnets rolle som klageinstans over for de af rådet truffne afgørelser, og jeg har endnu sværere ved at forestille mig, hvorledes adgangen til at indbringe nævnets afgørelser for domstolene, jfr. grundlovens § 53, skulle passe ind i billedet. Konsekvensen måtte vel være, at man gjorde monopolrådets afgørelser endelige, men den konsekvens har man ikke draget, og det var for mig at se heller ikke ønskeligt, om rekursadgangen faldt bort. Jeg mener derfor ikke, at det her fremsatte forslag om sammensætningen er rigtigt, og kan ikke anbefale den foreslåede ændring.

I punkterne 4, 5, 7 og 10 foreslås obligatorisk anmeldelse af enkeltvirksomheder og sammenslutninger med omsætning på over 25 mill. kr., anmeldelse af finansielle forbindelser, samt forudgående godkendelse af aftaler og prisforhøjelser. Jeg må karakterisere konsekvenserne af disse ændringsforslag som uoverskuelige. Statistiske oplysninger viser, at det vil dreje sig om ca. 1.600 virksomheder. Allerede af den grund må en obligatorisk anmeldelse og godkendelse påregnes at være nogenlunde umulig at arbejde med i praksis.

Specielt vedrørende forslaget om anmeldelse af finansielle forbindelser mener jeg, at

det er tanker, som rimeligt vil kunne indgå i overvejelserne ved en kommende revision af selskabslovgivningen.

Hvad angår forslagets punkt 13, som begrænser virksomhedernes afskrivningsmuligheder, finder jeg det rigtigst, at bedømmelsen af, hvor store afskrivninger der kan indregnes i priserne, som hidtil bliver overladt til monopoltilsynet. Jeg tror, overordentlig mange erhvervsvirksomheder vil kunne bekræfte, at de i hvert fald ikke finder monopoltilsynet for rundhåndet i denne henseende.

Selv om jeg således ikke uden videre kan acceptere det foreliggende forslag til ændring af monopolloven, er jeg som sagt ikke blind for, at der kan foreligge et behov for at se nærmere på loven i lyset af de erfaringer, der er indvundet under dens mere end 20-årige administration, og i lyset af den udvikling, som i dette tidsrum har fundet sted i samfundet. Jeg går ud fra, at lovforslaget henvises til videre behandling i erhvervsudvalget, og jeg vil med interesse lytte til de synspunkter, som her vil blive fremført, og deltager gerne positivt i arbejdet med en gennemgang af loven med henblik på at finde frem til punkter, hvor ændringer måtte skønnes at være hensigtsmæssige.

Det andet forslag, forslaget til lov om mærkning og skiltning inden for forbrugsområdet, er en ordret gengivelse af det forslag, der fremtræder som en flertalsindstilling i betænkning fra forbrugerkommissionen. Denne betænkning blev afgivet i januar 1971. Måske skulle vi dvæle lidt ved denne betænkningens tilblivelse.

I løbet af 1970 afholdt forbrugerkommissionen generaldebat og nedsatte derefter en række arbejdsudvalg, som i efteråret 1970 kun havde nået at afgive beretning om de foreløbige undersøgelsesresultater, hvad der vel, de korte tidsfrister taget i betragtning, var meget naturligt. Imidlertid blev forbrugerkommissionen ved en betænkning af 9. oktober 1970 fra det folketingsudvalg, som behandlede det i oktober 1970 gennemførte forslag til lov om generelt prisstop, opfordret til at fremme arbejdet med en lovgivning, der kunne støtte forbrugernes mulighed for at bedømme priser, kvalitet, service o. lign. med henblik på, at lovforslag på disse områder kunne fremsættes i samlingen